Földényi F. László

Két szempár

FEUILLETON - LVII. évfolyam, 6. szám, 2013. február 8.

Két szempár. Két tekintet. Nézem őket – most, jelen időben, noha régebben történt –, áthatóan, ők azonban már nem reagálnak a pillantásomra. Elnéznek mellettem. Túlnéznek rajtam. Vagy átnéznek. Bárhogyan figyelem is őket, nyilvánvaló, hogy elenyésző pont vagyok számukra. Egy senki. Ahonnan néztek rám, ott más törvényeknek engedelmeskedik a látás (vagy az ottani látás maga a törvény?); és ahová néztek, ott sincsen egyelőre semmi keresnivalóm. Az egyikőjük még nem ismerte az Ént, a másik már nem ismerte. Az öntudat, amely nélkül a létezésemet elképzelni sem tudom, számukra elenyészően mellékes volt. Én képtelen vagyok elgondolni olyan állapotot – akár a halál utánit is –, hogy ne rendelkezzem valamiféle én-tudattal. Számukra viszont ez lehetett a legtermészetesebb.